

gav Udtryk for den Tanke, at Kvinderne kun var gode nok til at være Sjølesørgere eller beklæde Præstestillinger for de Kvinder, der var kommet i Konflikt med Samfundet. Det ærede Medlem syntes helt at have overset, at Lovforslaget ogsaa indrømmer Kvinderne Adgang til Præsteembeder ved Fødselsstiftelser og andre Stiftelser eller Hjem særlig for Kvinder. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil indrømme, at de Kvinder, der opholder sig paa disse Steder, ikke kan betegnes som Kvinder, der er kommet i Konflikt med Samfundet.

For øvrigt interesserede det mig meget at høre det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen mane Ministeren til at gaa frem med stor Forsigtighed, idet jeg mener, at Forslaget, som det foreligger, netop er Udtryk for, at Ministeren er gaaet frem med stor Forsigtighed. Men jeg lagde med Glæde Mærke til, at det ærede Medlem præciserede Partiet Venstres Stilling til hele dette Spørgsmaal paa den Maade, at Partiet Venstre vilde og kunde gaa med til, at Kvinder kom til at indtage Præstestillinger i den danske Folkekirke. Hvis det ved den kommende Udvalgsbehandling viser sig, at Partiet Venstre virkelig vil være med dertil, imødeser jeg Udvalgsbehandlingen med stor Glæde, idet der jo saa er 3 Partier for at gennemføre Forslaget, endog i en udvidet Form, i dette høje Ting.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Johan Laursen: Man maa jo sige, at det sete afhænger af Øjnene; der ser, og det hørte ogsaa af Ørene; der hører, for det ærede Medlem Fru Munch fik jo ud af det, at jeg, efterhaanden som jeg talte om denne Sag, blev mere og mere valen i mine Udtryk, og det ærede Medlem Hr. Kammergaard fik ud af det, at der nu var aabnet en vid Bane for en Udvalgsbehandling angaaende Kvinders Adgang til Præsteembeder. Det kommer vel sagtens deraf, at ingen af dem har set med et saa historisk Blik paa Lovgivningsmagtens Forhold til de forskellige indre kirkelige Spørgsmaal, som jeg har gjort, og det giver Anledning til Mistorstaelsen.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch var bange for, at jeg vilde fremkalde en Lejlighedslov angaaende en enkelt Kaldelse af en Kvinde til et Præsteembede, og at der saa vilde komme til at staa Gny over Landet i Anledning af en saadan Embedsbesættelse.

Jeg skal dertil sige, at det er ingenlunde min Mening, at det skulde være en Lejlighedslov for en enkelt Kvinde. Det, jeg vil have, er, at der skulde være en saadan kirkelig Trang til at faa en Kvinde til at være Præst i den danske Folkekirke, at der virkelig er et Menighedsraad, der vil indstille hende til at faa et Præsteembede, noget lignende som det, der var Tilfældet i 1868. Den Gang var Begrebet Valgmenighed ukendt, og da der i en fri Menighedskreds kom en Trang frem til at faa en bestemt Mand til Præst, saa lovgav man ikke for denne enkelte Mand og denne enkelte Kreds, men man lovgav alment, saaledes at andre, der havde samme Trang, ogsaa fik Lov til at stifte Valgmenighed og vælge Valgmenighedspræst. En lignende Lovgivning kan man jo tænke sig blive en Følge af, at Trangen aabenbarer sig i andet end Agitationstaler, at Trangen aabenbarer sig saaledes, at der er en Menighed med et Menighedsraad foran sig, der ønsker at faa en Kvinde til Præst. Saa staar vi overfor det virkelige Spørgsmaal, og saa er jeg overbevist om, at Lovgivningsmagten nok skal vide at finde et frsindet Standpunkt, som den har gjort tidligere overfor saa mange andre Spørgsmaal.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sige, at jeg ikke er vis paa, at man indenfor Kirken ønsker, at en enkelt Menighed ikke skal kunne indtage en Stilling, som ikke hele Kirken er fuldstændig enig i.

Til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen skal jeg sige, at jeg har aldrig forstaaet, hvordan han egentlig vil have sit Standpunkt fremmet. Han sagde nu, at der skulde ikke gives nogen Lejlighedslov; hvis en Menighed ønskede en Kvinde til Præst kunde den blot indstille vedkommende Kvinde. Men hvis den gjorde det, naar Rigsdagen ikke havde givet Kvinder Lov til at være Præster, vilde denne Menighed jo foretage sig noget ulovligt. Saa maatte det bestemte Tilfælde alligevel fremkalde en Lovgivning, ellers kunde det ikke lade sig gøre. Derfor siger jeg: Lad os ikke vente paa det bestemte Tilfælde, men lad os give Retten fra Statens Side. Saa kan altid det, som det ærede Medlem ønsker, gennemføres.